

alle sammen vil stemme for de stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen sagde, at jeg i Udvalget skulde have arbejdet for, at der blev givet Ministeren Ret til i enkelte Tilfælde at nedsætte Bevillingsafgiften. Jeg er for det første enig med Ministeren i, at ret mange Dispensationsbestemmelser i Lovene ikke er heldige, og for det andet tror jeg, at en Ret som den nævnte slet ikke vilde være tilstrækkelig, for saa skulde Ministeren ogsaa have Ret til at sætte Afgiften op for enkelte. Men jeg tænker, at det ikke gik an, og at der vilde blive en svær Misfornøjelse af den Grund. Hvis der blev givet Ministeren Ret til at nedsætte Afgiften, maatte der nemlig gives Dispensation til de allerfleste Teatre, i hvert Fald af dem, der har indsendt Regnskab til Udvalget, og dette vilde bevirke en meget betydelig Nedgang i den anslaaede Indtægt.

Den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen udtalte begge, at der altid kunde være Fejl ved en Skattelov og ogsaa ved en Afgiftsbestemmelse. Ja, det er rigtigt, og jeg skulde heller ikke have kritiseret det, hvis det kun var enkelte Fejl, men det, jeg har kritiseret, er selve Grundlaget, selve Princippet, som efter min Opfattelse er forkert, og jeg har bedt om Ordet for at tage Afstand derfra. Jeg er fuldt vel klar over, at selv om man anerkender Princippet baade for dette Grundlag her og for det Grundlag, jeg har foreslaaet, saa vil der være Enkeltheder, der ikke er saa heldige, som de kunde være, men det, jeg har kritiseret, er, at man lægger Forestillingernes Antal til Grund for Afgiftens Beregning, altsaa selve Afgiftsberegningens Princip.

Ordføreren (Sogaard): Jeg kan paa Udvalgets Vegne sige Tak for den overordentlig velvillige Modtagelse, vort Forslag har faaet, og jeg kan fatte mig meget kort, da det jo ikke er stærke Indvendinger, der er fremkommet.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil jeg sige, at naar vi fra Udvalgets Flertals Side ikke har kunnet gaa ind paa hans Grundlag med Hensyn til Bevillingsafgifterne, er det, fordi det forekommer os, at det blev i Virkeligheden en Forhøjelse af Forlystelsesskatten, og det var det, som vi ikke vilde have, thi hvis man ganger Biletantallet med Biletpriserne, faar man Bruttoindtægten, og naar man svarer stigende Afgift efter Bruttoindtægten, faar man efter min Mening en Forhøjelse af Forlystelsesskatten. Jeg vil bare sige om det Eksempel, det ærede Medlem nævnte,

om to omtrent ligestillede Teatre, hvoraf det ene havde et Besøg paa 3 000 og det andet et paa 10 000 i samme Tidsrum, at det er ikke dermed givet, at det er saa uretfærdigt. Thi det kunde jo tænkes, at vedkommende, som havde det store Besøg, havde med Hensyn til Udstyr af Lokaler, med Hensyn til Musik og godt Program sat sig i Udgifter for derved at drive Forretningen op, og det mener jeg, at Bevillingsafgiften skal give en saadan Mand en Chance for at kunne gøre.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen ønskede en lille Ændring med Hensyn til Bevillingsafgiftens Klasse 5, idet han ønskede, at 1 Kr. 75 Ø. skulde sættes op til 1 Kr. 85 Ø. af Hensyn til, at det passede med Forlystelsesskattens Takst. Dette lille Forlangende, som det jo er, vil Udvalget selvfølgelig tage under Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Jeg antager ikke, det skal volde Vanskeligheder. Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at Ministeren skulde være bemyndiget til at nedsætte Afgiften, da har den højtærede Minister jo allerede svaret derpaa. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at naar der er 7 Klasser for Bevillingsafgiften, er der jo en vid Mark for Valg, og saa maa Folk se at vælge en saadan Klasse, som passer dem. Staar de i en Klasse, hvor Bevillingsafgiften er dem for høj, og de ikke har Brug for saa meget, kan de næste Aar gaa ned til en lavere Klasse, saaledes at Afgiften kommer til at svare til Besøget. Naar det ærede Medlem mener, at vi i § 12 har givet det kommunale Tilsyn og maaske ogsaa Kommunalbestyrelsen for stor Magt, vil jeg gøre opmærksom paa, at det hedder om det kommunale Tilsyn, at det skal afgive en aarlig Beretning til Kommunalbestyrelsen, og det hedder om Kommunalbestyrelsen, at den skal afgive en Erklæring, men det hedder ingen Sinde, at Kommunalbestyrelserne har den afgørende Myndighed her. Afgørelsen ligger hos Justitsministeren. Derfor kan jeg ikke se, at vi i § 12 giver disse Myndigheder for stor en Magt. Det ærede Medlem var imod, at Bevillingen gaves til Foreninger, Selskaber og Kommuner. Ja, med Hensyn til det Punkt har Meningerne i Udvalget været forskellige. Nogle var meget ivrige for, at Kommuner og Selskaber skulde have Bevillinger, andre holdt mere paa, at de skulde gives til Enkeltpersoner, og det Forslag, som foreligger i saa Henseende, er det, man er samlede om, og saa har man vel, som det i Regelen gaar i saadanne Tilfælde, fra begge Sider slaet noget af. Jeg er for Resten enig med det